

Sygn. akt VIII U 1971/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Katarzyna Stefańczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2018 r. w Gliwicach

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 16 kwietnia 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1971/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 kwietnia 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych zobowiązał ubezpieczonego J. W. do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, tj. renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem za okres od 1 listopada 2017 r. do 31 stycznia 2018 r. w wysokości 2017,86 zł w terminie miesiąca od daty doręczenia decyzji.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym kwestionował prawidłowość wydanej decyzji. Twierdził, że renta z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego została mu przyznana na stałe i nie powinna ulegać zawieszeniu. Ponadto uważał, że nie powinna być ona ograniczeniem możliwości osiągnięcia dodatkowych dochodów.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony w dniu 13 grudnia 2012 r. skutecznie otrzymał informacje dot.

zasad zawieszania świadczeń zbiegowych, tj. renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego i emerytury, wraz z pouczeniem. Dalej wskazał, że otrzymał od Biura Ochrony (...) zaświadczenie, z którego wynika, że ubezpieczony w okresie od 2 października 2017 r. do 28 lutego 2018 r. pracował tam na umowę o pracę i z tego tytułu otrzymał wynagrodzenie w łącznej kwocie 985,15 zł. Tym samym, zdaniem organu rentowego osiągał on przychód w związku z czym nie był uprawniony do otrzymywania w spornym okresie obu ww. świadczeń zbiegowych równocześnie. Ponadto organ rentowy zaznaczył, że w dniu 11 stycznia 2018 r. wydał decyzję, w której wstrzymał od 1 lutego 2018 r. ubezpieczonemu wypłatę renty wypadkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. W. (ur. (...)) jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego od 1 kwietnia 1993 r.

W dniu 29 listopada 2002 r. organ rentowy wysłał do ubezpieczonego informacje o zasadach zawieszania świadczeń zbiegowych. Ubezpieczony odebrał te informacje w dniu 13 grudnia 2002 r.

Decyzją z 25 sierpnia 2017 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 25 sierpnia 2017 r.

W decyzjach wysyłanych do ubezpieczonego znajdowało się pouczenie (poz. V) o braku prawa do pobierania świadczeń w zbiegu w razie osiągnięcia jakiegokolwiek przychodu.

W decyzji o przeliczeniu renty z 19 września 2017 r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że w związku z osiągnięciem przychodu w miesiącach sierpień i wrzesień 2017r. – renta nie przysługuje w zbiegu. Jednocześnie wskazał, że w związku z prawem do wypłaty świadczeń w zbiegu z emeryturą od 25 sierpnia 2017 r., rentę z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem zmniejsza się do połowy, tj. do 672,62 zł.

W dniu 28 grudnia 2017 r. ubezpieczony złożył w organie rentowym oświadczenie o osiągnięciu przychodu, z którego wynika, że osiąga on przychód w ramach stosunku pracy w wysokości powodującej zawieszenie otrzymywanej renty.

Decyzją o wstrzymaniu renty z 11 stycznia 2018 r. organ rentowy wstrzymał wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w zbiegu z emeryturą, wobec osiągnięcia przez ubezpieczonego przychodu, od 1 lutego 2018 r., tj. od najbliższego terminu płatności.

Następnie organ rentowy wystąpił do Biura Ochrony (...) w P. o wystawienie zaświadczenia informującego od kiedy ubezpieczony jest zatrudniony w tym przedsiębiorstwie oraz jaki przychód z tego tytułu uzyskuje.

Organ rentowy wystąpił również do ubezpieczonego o przedłożenie dodatkowych dowodów, w postaci zaświadczenie stwierdzającego od kiedy jest on zatrudniony wraz z informacją i wypłacanym wynagrodzeniu w rozbiściu miesięcznym od października 2017 r.

Biuro Ochrony (...) w P. przesłało organowi rentowego zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach ubezpieczonego, z którego wynika, że był on jej pracownikiem w okresie od 2 października 2017 r. do 28 lutego 2017 r. i z tego tytułu otrzymał wynagrodzenie w łącznej kwocie 985,15 zł.

W dniu 16 kwietnia 2018 r. organ rentowy wydał decyzję, w której zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnego pobranego świadczenia, tj. renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem pobranej w zbiegu, za okres od 1 listopada 2018 r. do 31 stycznia 2018 r. w kwocie 2017,86 zł. (672,62 zł x 3 miesiące).

Od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł odwołanie, które zainicjowało niniejsze postępowanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego.

Ubezpieczony nie stawiał się na rozprawie w dniu 9 listopada 2018 r., pomimo tego, iż został na nią wezwany w celu przesłuchania pod rygorem pominięcia dowodu z jego zeznań. Tym samym pominięto dowód z jego zeznań opierając się na zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który był wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych i wydania rozstrzygnięcia .

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy ubezpieczony faktycznie pobrał nienależne świadczenie za okres od 1 listopada 2018 r. do 31 stycznia 2018 r. i czy nosi ono znamiona świadczenia nienależnego . W tym celu Sąd badał również, czy ubezpieczony został uprzednio poinformowany o braku prawa do pobierania tego świadczenia.

Stosownie do treści art. 138 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270 t.j.) osoba, która pobrała nienależne świadczenia jest obowiązana do ich zwrotu.

Z kolei w myśl ust. 2 powołanego wyżej przepisu za nienależnie pobrane świadczenia uważa się:

1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;

2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Zgodnie z art. 26 ust 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.2018.1376 t.j.), osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego oraz do emerytury na podstawie odrębnych przepisów wypłaca się, zależnie od jej wyboru:

1) przysługującą rentę powiększoną o połowę emerytury albo

2) emeryturę powiększoną o połowę renty.

Z kolei jak stanowi ust. 3 tego artykułu, przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona osiąga przychód powodujący zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości określony w ustawie o emeryturach i rentach z FUS, niezależnie od wysokości tego przychodu.

Bezsporne jest, że ubezpieczony, nabył prawo do emerytury w zbiegu z rentą z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Jak też, że

Bezsporne jest też, że w spornych okresach ubezpieczony został prawidłowo zawiadomiony o zasadach zawieszania świadczeń zbiegłych .

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego jednoznacznie wynika, że ubezpieczony w okresie spornym, tj. od 1 listopada 2017 r. do 31 stycznia 2018 r. nie tylko pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy równocześnie z emeryturą, ale i osiągał dochód z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę w Biurze Ochrony (...) w P.. Okoliczność ta wynika z zaświadczenia przedstawionego przez pracodawcę.

Prawidłowo organ rentowy ustalił również wysokość nienależnego świadczenia. W związku z tym, że ubezpieczony przez 3 miesiące pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem, która miesięcznie wynosiła 672,62 zł, w zbiegu z emeryturą i osiągał również w tym okresie dochody z umowy o pracę, to całkowita wysokość świadczenia nienależnego za okres sporny stanowi iloczyn miesięcznej renty z tytułu niezdolności do pracy

spowodowanej wypadkiem i liczby miesięcy, przez które była ona pobierana. W związku z tym wysokość świadczenia nienależnego wynosi 2017,86 zł (672,62 zł x 3).

W związku z powyższym, słusznie organ rentowy zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia w wysokości 2017,86 zł za okres od 1 listopada 2017 r. do 31 stycznia 2018 r.

Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd miał również na uwadze uchwałę Sądu Najwyższego z 27 kwietnia 2005 r. (sygn. akt II UZP 1/05), zgodnie z którą prawo do pobierania emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.) jest wyłączone w przypadku osiągnięcia przez uprawnionego przychodu, z którym łączy się obowiązek ubezpieczenia społecznego - niezależnie od jego wysokości - także wtedy, gdy emeryt (mężczyzna) osiągnął wiek 65 lat (art. 26 ust. 3 wymienionej wyżej ustawy w związku z art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.). Wprawdzie orzeczenie to dotyczy pobierania emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, to nie ma przeszkód, aby jego treść odnieść również do prawa do pobierania emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Z tych też względów, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne, zgodnie z art. 477¹⁴§1 kpc.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater